

ANLAYIŞ

BİR ZARİF İNSAN
Prof. Dr. Erdal İnönü

Av. ŞERİF ERCAN
(Devlet E. Bakanı)

Erdal İnönü'yü de ebedî yolculuğuna uğurladık. Tabii hak ettiği şekilde ve arkasında bıraktığı "Hoş Sadâ"ya yakışır bir ilgiyle.

O, bir bilim, Devlet ve siyaset adamı olarak tanındı ve bilindi.

Soylu ve tarihsel aile kişiliğini hiç bir zaman ön plâna çıkarmadı.

Alçak gönüllülüğü, özel ve resmî yaşamındaki kibarlığı ve sadeliği ile gönüllerde taht kurdu ve de karıncayı dahi incetmeyecek derecedeki nezaketi ile de dillere destan oldu.

Kısaca bir insan olarak güzel, şık, nazik, ince, beğenilir tavırlı ve ince nükteli olarak, arkasında çok hoş bir sadâ bırakan bir kişi olma özelliğini taşıdı.

Ne var ki, her fânî gibi O da dünyevî görevini tamamladı ve uhrevî âlemine göç etti.

***

Erdal Beyle 1991-1995 yılları arasında 19. Dönem TBMM üyeliği ve 49. Dönem Hükûmetinde Kabine arkadaşlığı yaptık.

Birbirimizi çok sevmiş olacağız ki, hafta geçirmeden görüşür, dertleşir ve sohbet ederdik.

Bir Eskişehir gezimizde, protokol gereğince önce Vali ve Belediye Başkanını ziyaret ettikten sonra, SHP İl Başkanlığı'na da uğradık. Bu ziyaretin akabinde "Efendim, bizim partimizi de ziyaret etmemiz uygun olur" dedim. Hiç tereddüt etmeden "Tabii sayın Ercan" diyerek teklifimi kabul etti ve DYP Eskişehir İl Başkanlığını da ziyaretten imtina etmedi. Tabii ki, gördüğü ilgi karşısında da son derece memnun kaldı.

***

Anılarını yazmaya başlamazdan önce kendisine, “Efendim, niçin anılarınızı yazmıyorsunuz. Bu sizin hem insanî hem de aile geçmişiniz açısından tarihsel bir sorumluluğunuz” dedim. “Düşünüyorum sayın Ercan, inşaallah yakında başlarım” diye cevap verdi.

Nitekim, başladı ve yakın tarihimize ışık tutacak anı ciltlerini yayınlamak suretiyle, bu önemli görevini de yerine getirmiş oldu.

***

1994 yılının Mayıs ayında, kendisinin başkanlık ettiği bir heyetle Irak gezisini gerçekleştirmiştik.

Birinci Körfez Savaşından sonra Irak’a uçuş yasağı konulmuş olduğu için, gezimizi Amman ile Bağdat arasında, kara yolu ile yapmak mecburiyetinde kaldık.

Erdal Bey, hem heyet başkanı hem de TBMM Dışişleri Komisyonu Başkanı; ben de önceki Bakan ve TBMM Anayasa Komisyonu Başkan olarak, bir otomobilin içinde iki kişi, bu yolculuğu gerçekleştirdik.

Zira, hem dost hem Kabine arkadaşı hem de ben O’nun Başkanı olduğu Dışişleri Komisyonunun Üyesi, O da benim Başkanı olduğum Anayasa Komisyonunun üyesi idi.

Onbir saat süren yolculuğumuz boyunca hiç boş durmadı ve anılarını yazmaya devam etti.

Bir ara yoruldum diye bırakınca “Lütfen devam ediniz, tarihe mâl olmuş bir ailenin evlâdı olmak kolay değil” diye kendilerine takılmam, gülerken “haklısınız galiba” diyerek, kaldığı yerden devam etmesi ve o, insana huzur veren gülen yüzü, hâlâ gözlerimin önünden gitmiyor.

Hele, Şiilerin külliyesini gezdikten sonra, Sünnilerin külliyesinde, rahmetli İsmet Paşa’yı da çok iyi tanıyan yaşlı Baş imamın heyetimiz için özel bir jestle getirttiği Sakal-ı Şerif-i öperken yüzünde beliren güzellik ve ben arzu ettim diye refakâtini esirgemeyerek, Gavsa-i Azam Abdülkâdir Geylanî Hazretlerinin türbesi ve müzesini gezerken sergiledikleri hayranlık, ne kadar memnun kaldıklarının bir göstergesi idi.

Son günümüzde, Irak Devlet Başkanı Saddam Hüseyin ile çekilmiş fotoğraflarımız, Amman’daki enstantenelerimiz, O’nun aziz hatırası olarak yerini koruyor.

***

1995 yılında erken seçim kararının alınmış olması ve DEMİREL'in yerine gelen, Partimizin Genel Başkanının, Demirel'ciyim diye seçim bölgesinde önseçim yaptırmayarak beni ekarte etmeye çalışması karşısında, seçim dönemi de sona erdiği için, hâliyle Partimden istifa etmek mecburiyetinde kalmıştım.

Bunun üzerine Erdal Bey, Kabine arkadaşlarım olan Prof. Dr. Onur Kumbaracıbaşı ve Prof. Dr. Abdülkâdir Ateş vasıtasıyla beni Partilerine davet ettiler.

Ne var ki, o günlerde angaje olduğum için bu anlamlı ve candan teklifi, çok üzülmememe rağmen kabul edememişim.

Fakat, siyaseti zamanında bırakma erdemini göstererek herkese örnek olan bu mükemmel insanın, uhrevî âleminde yanında olmak arzu ve iştiyâkım, herhalde yapmış olduğum siyasî hatamın bir kefareti olarak kabul edilebilir sanıyorum.

Aziz İnsan, sayın Erdal İNÖNÜ.

Anılarımızla yaşamak nasibine erişmiş bir kardeşiniz olarak, Sizi hiçbir zaman unutmayacağımı bilmenizi istiyor ve anılarınızın önünde saygı ile eğiliyorum.

Ruhunuz şâd, mekânınız CENNET olsun.